

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.27/2008/8.szám

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi július hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntette kísérlete miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Zala Megyei Bíróság 2008. évi március hó 13. napján kihirdetett 4.B.3/2008/5. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.750.- /Háromezer-hétszázötven/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s:

A Zala Megyei Bíróság Zalaegerszegen, 2008. március 13. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján hozott, és az utóbbi napon kihirdetett 4.B.3/2008/5. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében. Ezért 4 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elrendelte a vádlott kényszergyógyítását, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen a védő perbeszédében a fellebbezést fenntartotta és az enyhítést megalapozó körülmények közül kiemelte, a sértett közrehatását, megbocsátását, az időmúlást, a felek kapcsolatának helyreállítását és konfliktus mentességét. Az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékkal való értékelésével indítványozta az enyhítő szakasz kétszeres alkalmazását és a szabadságvesztés végrehajtásának hosszabb próbaidőre történő felfüggesztését.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.77/2008/1-I. számú átiratában és képviselője az ítélet nyilvános ülésén az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A tényállást, a vádlott bűnösségének megállapítását, a bűncselekmény minősítését a rá vonatkozó jogi indokolással együtt, valamint a bűnösségi körülmények értékelésével kiszabott büntetést törvényesnek tartotta és nem értett egyet az enyhítésével.

A vádlott felszólalásában csatlakozott a védője által elmondottakhoz, hangsúlyozta megbánását, életvitele megváltoztatását.

A fellebbezések alapján eljárva az ítéletbíró a Be. 348.§ (1) bekezdésben írtak szerint a megelőző eljárással együtt, teljes terjedelmében bírálta felül a Zala Megyei bíróság ítéletét, ennek során a fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A felülvizsgálat körében megállapította, hogy az első fokú bíróság eljárási hibát nem vétett, az ügyben valamennyi, a hibátlan tényállás megállapításának alapjául szolgáló bizonyítékokat körültekintően és perrendszerűen értékelte. Vizsgálta a vádlott nyomozás során, majd a tárgyaláson tett ténybeli és bűnösségét sem tagadó beismerő vallomását, valamint azt a védekezését, hogy a sértett támadásától tartva vette magához a konyhakést, majd szúrta meg vele a sértettet.

A vádlott vallomásából a bizonyítékokkal alátámasztott előadását fogadta el, döntően a tényállást az ő vallomása alapján alapította.

A tanúk vallomásaiból állapította meg a tényállás részeként a vádlott és élettársa italozó életmódját és a rendszeres veszekedéseiket, a vádlott bűncselekmény elkövetése után tanúsított közömbös viselkedését, elzárkózását a segítségnyújtás elöl.

További bizonyítékként vette figyelembe a helyszínen intézkedő rendőr tanúk vallomását, az orvos -és pszichológus szakértői véleményeket valamint, a tárgyi és okirati bizonyítékokat. Ezek egyenkénti és összességükben való értékelésével megállapított tényállás mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésben írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól, ezért az ítéletbíró a felülbírálat során határozatát változtatás nélkül erre alapította.

A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett vádlott bűnösségére, a bűncselekmény jogi minősítése a rá vonatkozó jogi indokolással megfelel az anyagi jog szabályainak.

Az alanyi és tárgyi tényezők együttes értékelésével helyes az a jogi álláspontja, hogy a vádlott cselekménye alkalmas volt a sértett életének kioltására.

Az ittas vádlott a szintén ittas állapotú sértettel zajló kölcsönös szitkozódás és veszekedés közben a korábban magához vett 10 cm pengehosszúságú tőrkéssel testközelből a sértettet közepes erővel hason szúrta, amelynek következtében súlyos heveny belső vérzést okozott, a kivérzéses shockos állapot közvetlenül életveszélyes volt, a sértett életét csak a gyors és szakszerű orvosi beavatkozás mentette meg. Az élet kioltására alkalmas, különösen veszélyes tőrkes használata, a szúrás iránya, és ereje, a hasi artéria és a bél sérülés következményeként fellépő közvetlen életveszélyes sérülés, valamint tettének elkövetése után a sértett iránt tanúsított közönye, kijelentései is arra utalnak, hogy az adott helyzetben aktuális tudata átfogta élettársa halálának a lehetséges bekövetkezését, bár ezt nem kívánta. Magatartásának halálos eredménye iránt azonban közömbös maradt.

A megyei bíróság a vádlott eshetőleges ölési szándéka miatt, ezért büntető jogi felelősségét helyesen állapította meg az emberölés befejezett kísérletben.

Az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját abban is, hogy a megállapított tényállásból nem lehet a jogos védelmi helyzetre következtetni, mivel a sértettel egymást verbálisan sértegették, a vádlott indulatát az ital hatása erősítette, testi épsége ellen irányuló jogtalan támadás nem érte.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása körében a bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta, és súlyuknak megfelelően mérlegelte. A törvényi büntetési tételkeret alatt, enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztésben a vádlott javára figyelembe vett enyhítő körülmények értékelést nyertek, arányban áll a vádlott bűnösségének fokával és a bűncselekmény tárgyi súlyával. Az utólagos megbánás és a sértett megbocsátása a történetért, nem ellensúlyozza, hogy az erőszakos bűncselekményért már korábban büntetett vádlott, ittasan újabb élet elleni bűncselekményt követett el. A büntetésének jelentős enyhítését megalapozó új körülményt azon kívül, amelyeket az első fokú bíróság a kiszabott büntetésben méltányolt, az ítéletábra nem tárt fel, ezért kétszeres enyhítő szakasszal a büntetés további mérséklése törvénysértő joghátrány lenne. A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése pedig a kiszabott büntetést tenné súlytalanná, és az általános, valamint az egyéni megelőzést nem biztosítaná. A fő és mellékbüntetés megváltoztatásának törvényes indoka nincs, emiatt az enyhítésre irányuló fellebbezés nem volt eredményes.

Az alkoholfüggő vádlottal szemben kényszergyógyításának elrendelésére is megalapozottan került sor, mert alkoholfüggőségéből eredt az a nagyfokú érzelmi labilitása, amivel a sértett viselkedésére reagált, alkoholos befolyásoltsága szerepet játszott az ölési cselekmény elkövetésében, kényszergyógyítása pedig orvosilag indokolt.

Az első fokú bíróság járulékos kérdésekben hozott döntései szintén megfelelnek a törvény rendelkezéseinek. Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján indokainál fogva helybenhagyta.

A Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a kirendelt védő díjával kapcsolatban a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről, amelynek viselésére a vádlott köteles.

G y ő r , 2009. július 7. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ezzel a végzéssel a Zala Megyei Bíróság 2008. március hó 13. napján kihirdetett 4.B.3/2008/5. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. július 7. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: